

Sürgündeki Kimsesizliğim

— Mikail Dede · 05 Mayıs 2019

bir zamanın içinde
bir sabaha doğuyor
zeytin ağaçlarının altında
gölgenin ilk devriminde
sensizliğin sürüğünlerinde
- konaklayan
küskün kimsesizliğim

şimdi saat öğle vakti
rüzgâra dökülüyor yapraklarım

kalbimi yakan
harıl harıl esintiler
acının hasret uçlarında
şimdi göğün kara bulutlarında
ben bir acı yağmur olacağım

o vakit kirpiklerine akşam indiğinde
damla damla kıvılcımlar olacağım
zincirlenmiş ruhunun kervansarayında

bu vakit gideceğim bir mürekkep gibi
dağılarak zifri karanlığa

kalbimi söküp gideceğim
ve karanfiller yayacağım
prangalı ayaklarına

o vakit anlatıyorum
bu yokluğunda
gecenin kuyusunda
bir sevdayı - bir ayrılığı - bir ölümü

ben-sana
bir tek sana

anlatıyorum...